

Zowat over de hele wereld schieten stadslandbouwinitiatieven als paddenstoelen uit de grond. Soms gebeurt dat volledig op eigen kracht, soms faciliteert de lokale overheid. Die laatste maakt daarbij volgens onderzoekers echter te vaak abstractie van de lokale context, waardoor de initiatieven hun volle potentieel niet kunnen benutten. De onderzoekers namen projecten in het Poolse Warschau en in Gent onder de loep, en stelden vast dat er in Gent een positieve sfeer hangt rond stadslandbouw. Potentiële domper op dat enthousiasme is het gebrek aan ruimte voor verdere ontwikkeling.

Stadslandbouw heeft een heel lange geschiedenis, maar is recent aan een opmars begonnen als alternatief voor het heersende landbouw- en voedingsmodel en als antwoord op verschillende economische, ecologische en sociale uitdagingen. Volgens schattingen van de FAO zijn er wereldwijd ongeveer 800 miljoen stadsboeren die aan voedselproductie in een stedelijke context doen, waarvan een heel groot deel in het globale Zuiden. Het ontbreekt echter aan een gepast onderzoekskader om het fenomeen kritisch door te lichten. Dat schrijven de auteurs van een ILVO-studie die werd opgepikt door de Europese Commissie.

Al te vaak wordt een stadslandbouwproject al bij voorbaat als “waardevol” beschouwd, zo klinkt het, en wordt er meer aandacht besteed aan het beleid dat het project mogelijk maakt dan aan de impact van de initiatieven zelf, aldus de onderzoekers. Bovendien vallen stadslandbouwprojecten ook vaak onder de landbouwbevoegdheid. Dat klinkt logisch, maar beperkt wel de mogelijk input vanuit andere beleidsdomeinen en beperkt ook vaak het budget dat gespendeerd kan worden. Kortom, een genuanceerder beleid is nodig om de hefboom die stadslandbouw kan zijn maximaal te benutten, zo vinden de onderzoekers.

Om het één en het ander te staven, werd de dynamiek rond stadslandbouw in twee verschillende steden – Gent en Warschau – uitvoerig bestudeerd. In beide steden zijn ongeveer dezelfde stakeholders betrokken en lijken ook de projecten qua concept en opzet op elkaar. Toch zien ze er vandaag helemaal anders uit, wat volgens de onderzoekers bewijst dat

stadslandbouw geen “universele betekenis” heeft, maar afhangt van specifieke omstandigheden. De projecten in Warschau worden door de auteurs getypeerd als “geïsoleerd” en “op korte termijn”, terwijl de projecten in Gent toch beter ingebed lijken in het stadsweefsel.

In Gent bestaat er daarnaast ook een positieve perceptie als het over stadslandbouw gaat, terwijl de projecten in Warschau amper bekend zijn bij het brede publiek en ook door de lokale overheden stiefmoederlijk behandeld worden. Ondanks het grote aantal stadstuinjes en de beschikbare ruimte is het enthousiasme voor stadslandbouw ver te zoeken in Warschau. In Gent is het precies andersom: er bestaat een groot draagvlak voor stadslandbouw, maar er is weinig groene ruimte voorhanden waar nieuwe projecten ontwikkeld kunnen worden.

“Elke stad wordt geconfronteerd met specifieke kansen en beperkingen,” aldus de onderzoekers. “In Warschau bijvoorbeeld wordt stadslandbouw gemarginaliseerd omdat het compleet losstaat van de bestaande voedselproductie zoals stadstuinjes. In Gent is het risico dan weer dat het enthousiasme voor stadslandbouw wordt getemperd door een gebrek aan ruimte. Het is dan ook belangrijk dat er vanuit het beleid rekening wordt gehouden met deze verschillen, en dat er vanuit de verschillende beleidsdomeinen met stadslandbouw wordt gewerkt. Enkel op die manier kan je het volledige potentieel van stadslandbouw benutten.”

Meer info over het onderzoek vind je [hier](#).

Bron: Science for Environment Policy